

Contactlenzen aanmeten met paslenzen of met software?

Door: Nienke Miltenburg-Soeters

Er bestaan tegenwoordig mooie systemen om vormstabiele contactlenzen aan te meten. Je hebt geen passets meer nodig, alleen een corneatopograaf. De corneatopografie die je hebt gemaakt wordt ingelezen in de software en vervolgens kun je er van alles mee doen. Verschillende soorten contactlenzen zijn er te kiezen, en als je een bepaald type lens aanklikt kun je het verwachte fluo patroon zien. Als je de lens groter of vlakker wil, is het een kwestie van aanklikken en het fluo patroon verandert. Als je de brilrefractie er in zet, kan de software zelfs voor je uitrekenen en voorspellen wat straks je overrefractie zal zijn. Het werkt (vaak) verbluffend goed!

Hebben we nog wel een passet nodig om vormstabiele contactlenzen aan te meten? En hoe ver ga je met het aanschaffen van een passet? Asferische contactlenzen met twee verschillende excentriciteiten, in plus- en minsterkte, dan zit je al op vier sets. Eén of twee, of misschien wel drie, passets van een meridiaan-specifieke asferische lens. Een randtorische passet is wellicht handig. Misschien nog een passet van de kwadrant specifieke asfeer, en een binnentorische passet. Je kunt nog verder uitbreiden naar een keratoconus passet, semi scleraal, mini scleraal of full scleraal. Je kunt zo ver gaan als je zelf wilt. Maar is het nog echt noodzakelijk in de moderne contactlens praktijk?

Het voordeel van een passet is dat je meteen een lens bij iemand kunt inzetten. Dit scheelt niet alleen tijd (niet apart terugkomen wanneer een lens besteld is, en minder ruilingen), maar hierdoor zie je ook hoe iemand reageert op een vormstabiele lens, qua comfort, tolerantie van een lens en knijpen met de oogleden. Ook gedraagt een contactlens zich in real life soms toch anders dan voorspeld: met de software kun je bijvoorbeeld niet de ooglidspanning aangeven. Strakke oogleden geven toch een andere passing dan losse.

Als ik naar mezelf kijk, dan gebruik ik de contactlenssoftware met name als steuntje voor erbij. Ik vind het heel prettig om direct bij de eerste aanmeting een lens in te kunnen zetten en te passen, en zelf te blijven nadenken. Dan heb je toch meer grip op wat je aan het doen bent. De software gebruik ik vervolgens als ik wat wil wijzigen, hoe dat fluo beeld er dan uit zou zien. Of als ik een ander type lens zou willen proberen, hoe ziet de edge er dan uit, en wat brengt het teweeg als ik de lens 0,10 mm vlakker aanmeet.

De software heeft het niet altijd goed; een voorspelde overrefractie met een cilinder van -2,00 dpt bleek in de praktijk bijvoorbeeld maar een cilinder van -0.25 dpt. Daarom is het verstandig om te blijven nadenken en in de praktijk uit te proberen wat wel werkt en wat niet. De combinatie van techniek (software) en een échte lens op een écht oog en een contactlensspecialist die weet wat ie doet lijkt me de gouden combinatie.